ΠΑΝΤΙΘΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Σκίτσο του Γιάννη Καλαϊτζή

Παναγιώτης Μαυροειδής

«η διασφάλιση της συνέχειας της οικονομικής πολιτικής του κράτους κατά τη διάρκεια μιας χρονικής περιόδου με έκτακτες δημοσιονομικές δυσχέρειες εθνικού επιπέδου, αποτελεί μείζον αγαθό, συνδεόμενο με το γενικό συμφέρον, σε σχέση με το ατομικό συμφέρον κάθε μιας καθαρίστριας, να διαταραχθεί η οργανική της θέση και να εξακολουθήσουν να απασχολούνται σε αυτή αμειβόμενη όπως και πριν».

Η σκόπιμη διαρροή του σκεπτικού της απόφασης του Αρείου Πάγου που βάζει …πάγο στην επανα-πρόσληψη των καθαριστριών του Υπουργείου Οικονομικών που είχε αποφασίσει το Πρωτοδικείο, κάθε άλλο παρά τυχαία είναι.

Η εξουσία θέλει να στείλει ένα μήνυμα πυγμής και ματαιότητας (και όχι μόνο προς τις ηρωικές αυτές γυναίκες): ‘’Ό,τι και να κάνετε, τοίχο σιδερόφραχτο θα βρείτε απέναντι σας’’.

Ας το πούμε με την ωμότητα που περικλείει αυτή η λογική, χωρίς λογοτεχνικά φτιασιδώματα: ‘’Τον βιασμό δεν τον αποφεύγετε, φροντίστε να τον απολαύσετε ή τουλάχιστον να τον ανεχτείτε στωικά’’.

Αυτά ακριβώς λέει η ‘’συντεταγμένη’’ και ‘’ευνομούμενη’’ πολιτεία που κατά τα άλλα θέλει δήθεν να μας προστατεύσει από τον φασισμό και τη βαρβαροσύνη της Χρυσής Αυγής.

Τα πιο σημαντικά όμως, είναι αυτά που εμείς οφείλουμε να σκεφτούμε.

Η λεγόμενη ‘’ανεξαρτησία της δικαιοσύνης’’ όχι μόνο εμφανίζεται γυμνή περιεχομένου, αλλά αποδεικνύεται φτηνή και αζήτητη πόρνη απέναντι στην πραγματική (και εν πολλοίς ενιαία και όχι διαιρούμενη) εξουσία, χρήσιμη μόνο για υπηρεσίες δημόσιου αυτο-εξευτελισμού της.

Αυτό όμως που αποτελεί πρόκληση είναι η απαξιωτική αναφορά στην ‘’κάθε μία καθαρίστρια’’, στο όνομα του ‘’γενικού συμφέροντος’’.

Θα ήταν χρήσιμο να υπενθυμίσει κανείς ότι οι γυναίκες αυτές όχι απλά δε ζεσταίνουν καρέκλες, αλλά αντίθετα ξεβρομίζουν από τις ασχήμιες που δημιουργούν οι σφουγγοκωλάριοι της εξουσίας που τις καθυβρίζουν.

Οι καθαρίστριες διεκδικούν το δικαίωμα στη δουλειά.

Σε τι είδους δουλειά;

Είναι μια δύσκολη δουλειά που δεν θα την έκανε βέβαια η Βούλτεψη και η Παπακώστα διότι θα χαλούσαν τα νύχια και το μαλλί. Με ένα γλίσχρο μισθό που αμφιβάλλουμε αν μπορεί να φτάσει για να καλύψει τα κοστούμια του Λοβέρδου και τα δαχτυλίδια του Γιακουμάτου.

Αυτή λοιπόν η δουλειά, θεωρείται από την ανώτατη αρχή της ελληνικής δικαιοσύνης ευτελές ‘’ατομικό συμφέρον’’, ενώ η αντικατάσταση της από τις προχειροδουλειές ιδιωτικών συνεργείων καθαρισμού με καθεστώς δουλείας και αμοιβές πριγκιπικές για τον εργολάβο, θεωρείται ‘’γενικό συμφέρον’’.

Μα τι αξιοθαύμαστη λατρεία προς το ‘’γενικό δημόσιο συμφέρον’’ είναι τούτη ξαφνικά;

Ας μη βιαστεί κανένας αφελής να μιλήσει κανείς για υπολείμματα …κρατισμού και απαξίωσης της …ατομικότητας. Αυτό εφαρμόζεται μόνο στην περίπτωση που η κοινωνία δεχτεί ως έκφραση του γενικού καλού την ….κυβέρνηση και την αντιδραστική πολιτική της, που καταδικάζει σε φτώχεια, ανεργία και εξευτελισμό εκατομμύρια εργαζομένων, ανέργων, συνταξιούχων. Η πλέον χαρακτηριστική έκφραση ολοκληρωτικού πολιτικού απολυταρχισμού!

Άλλωστε, κατά τα άλλα, τόσο η κυβέρνηση, όσο και η ανεξάρτητη δικαιοσύνη, εφαρμόζει ακριβώς την αντίθετη αρχή σχετικά με το δημόσιο συμφέρον.

Ποιο είναι αλήθεια το δόγμα του συρμού; ‘’Αφήστε τον ιδιώτη να μπει να κάνει τη δουλειά του’’.

Το τρένο στην Πελοπόννησο (και αλλού) δεν κινείται εδώ και χρόνια, έχοντας επιστρέψει στην εποχή του Τρικούπη, έως ότου εμφανιστεί ο επενδυτής μάγος και η πολιτεία αρωγός στα κέρδη του.

Οι παραλίες βρομίζουν καλοκαιριάτικα χωρίς καμία μέριμνα και υποδομή, έως ότου το ΤΑΙΠΕΔ τις ξεπουλήσει στον ιδιώτη με τα φράγκα.

Οι δήμοι δεν έχουν ούτε προσωπικό, ούτε χρήματα για καύσιμα ή επισκευές των απορριμματοφόρων, οι πόλεις θα μαρτυρήσουν με τα αμάζευτα σκουπίδια μέσα στη ζέστη. Αυτό δεν γίνεται θέμα στα ΜΜΕ. Όχι τώρα, που δεν υπάρχουν απεργίες….Μια στάση εργασίας να κηρυχτεί και θα δείτε πως θα ξεκινήσουν τα γαβγίσματα. Κατά τα άλλα,

αναμένεται και εδώ ο μάγος ιδιώτης με τις πλάτες του κράτους υπηρέτη του για να ‘’σώσει’’ τα πράγματα.

Η ΔΕΗ θα κοπεί στα τρία (και αν χρειαστεί και στα δεκατρία) για να γίνει κατορθωτή η εκποίηση των κερδοφόρων τμημάτων της σε κάποιους θεούς ιδιώτες.

Ή μήπως να μιλήσουμε για τους άλλους ‘’ιδιώτες’’;

Η πολιτεία φροντίζει για τον μεμονωμένο ιδιώτη επιχειρηματία, με πολλή στοργή. Έχει καθηλώσει σε εξευτελιστικά επίπεδα τον κατώτατο μισθό. Υπονόμευσε τις συλλογικές συμβάσεις. Θα καταργήσει σύντομα τις τριετίες, ενώ θα ‘’απελευθερώσει’’ τελείως τις απολύσεις. Μείωσε ήδη και θα μειώσει και άλλο τις εργοδοτικές εισφορές. Η φορολογία των επιχειρήσεων μειώνεται διαρκώς και δηλωμένο όνειρο του Σαμαρά είναι να φτάσει στο 15%. Οι περιβαλλοντικές προβλέψεις και οι αρχαιολογικοί περιορισμοί, θεωρούνται αχρείαστα εμπόδια που θα ξηλωθούν για χάρη του κάθε επιχειρηματία. Ακόμη και αυτόν που θέλει να μπαζώσει τη θάλασσα, να φράξει την παραλία, να καταστρέψει ένα δάσος.

Την ίδια στιγμή οι χιλιάδες, τα εκατομμύρια, είναι στη φτώχεια, την απόγνωση ή στο δρόμο της ξενιτιάς.

Εδώ αλήθεια ο Άρειος Πάγος, δεν βλέπει ευτελές ‘’ατομικό συμφέρον’’ του ‘’κάθε ενός’’ τυχάρπαστου με τα βρόμικα χέρια και τις γεμάτες τσέπες με κλεμμένη δουλειά και πόνο άλλων; Αντίθετα, τοποθετεί το ατομικό καπιταλιστικό συμφέρον και κέρδος στη θέση του υπέρτατου θεού και απαιτεί τη θυσία της κοινωνικής πλειονότητας σε αυτό.

Φυσικά και δε βλέπει πρόβλημα σε αυτό. Ούτε θέλει, ούτε μπορεί, ούτε θα μπορέσει, διότι υπηρετεί τον κόσμο του κεφαλαίου και το σάπιο πολιτικό του σύστημα. Δεν είναι αυτό αγνόηση της πραγματικότητας ότι υπάρχουν τίμιοι δικαστές, ειδικά σε κατώτερο επίπεδο. Αυτό τιμάει και με το παραπάνω τους ίδιους, αλλά δεν ξεπλένει την δοσμένη στον κόσμο της καταπίεσης δικαιοσύνη που ως συνολικό σώμα βρωμάει σαν πτώμα.

Και όχι μόνο αυτό. Δεν τους φτάνει που νομοθετούν και νομιμοποιούν την κοινωνική καταστροφή. Δεν τους αρκεί που κάνουν νόμο το άδικο. Απαιτούν ταυτόχρονα και την καταστροφή του δικαιώματος της κοινωνίας να υπάρχει ως οργανωμένο δρών συλλογικό υποκείμενο. Θέλουν να διαλύσουν τις συλλογικές διεκδικήσεις και κάθε έννοια εργατικού και λαϊκού κινήματος ως σχετικά ενιαίας έκφρασης κοινωνικών απαιτήσεων.

Έχετε παρατηρήσει ποια είναι η πρώτη αναφορά του συρμού από κάθε εκπρόσωπο της ΝΔ ή

του ΠΑΣΟΚ σε τηλεοπτικές συζητήσεις, όταν τίθεται θέμα για τις καθαρίστριες στο Υπουργείο Οικονομικών; ‘’Μα καλά, το θέμα είναι να δουλέψουν 300 καθαρίστριες στο Υπουργείο και όχι το 1,5 εκατομμύριο ανέργων;’’

Έτσι, ξαφνικά, για την ανεργία φταίνε οι καθαρίστριες και όχι οι ίδιοι με την πολιτική τους. Φταίει το δημόσιο των μισθών πείνας, για την κόλαση στον ιδιωτικό τομέα που έχουν δημιουργήσει, υπηρετώντας τα αφεντικά και φυσικά τους ευρωπροστάτες τους.

Οι καθαρίστριες είναι εκεί κάτι μήνες τώρα.

Όχι όμως για να σβήσουν τις απουσίες της εργατικής και λαϊκής αντίστασης.

Όχι για να απαλλάξουν από τις τύψεις και τα αδιέξοδα της καταστροφικής λογικής της εκλογικής αναμονής και της ανάθεσης. Ψηφίσαμε, αλλά δεν έφυγαν…Και δε θα φύγουν, αν δεν τους ρίξουμε.

Οι καθαρίστριες είναι εκεί για να υπενθυμίζουν πως υπάρχει φωτιά στη στάχτη…

aristeroblog.gr